

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, Národní 118/16, 110 00 Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2010, č. j. 1632/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 11. 2013, č. j. 5 A 186/2010 – 115,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze zastavil usnesením ze dne 12. 11. 2013, č. j. 5 A 186/2010 – 115, řízení o žalobě stěžovatele (výrok I.) a rozhodl o nákladech řízení (výroky II. a III.).

Z odůvodnění usnesení Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel byl k návrhu nejprve osvobozen od soudních poplatků, toto osvobození bylo později odňato. Městský soud poté opětovně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za žalobu ve lhůtě 7 dnů. E-mailové podání, jímž stěžovatel požádal městský soud o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku „*o několik měsíců*“, neboť je nucen „*obrátit se s žádostí o finanční pomoc na příslušný orgán ČR*“, městský soud neakceptoval. Podle městského soudu je zřejmé, že stěžovatel soudní poplatek zaplatit nehodlá a ačkoliv stěžovatel musí být z rozhodovací činnosti soudů obou instancí srozuměn s bezúspěšností obdobných návrhů, podává je neustále znovu. Městský soud uzavřel, že i v této věci stěžovatelova žádost není vážně míněná a jejím jediným cílem je protahovat řízení.

Stěžovatel podal proti usnesení městského soudu dne 11. 12. 2013 kasační stížnost. Z jejího obsahu je zřejmé, že stěžovatel dílem napadá postup městského soudu, který stěžovateli odňal osvobození od soudního poplatku a dílem procesní postup městského soudu v řízení.

Podle stěžovatele rozhodnutí nemohlo být vydáno, pokud se vede o této právní otázce řízení před rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem. Za situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je rozhodnutí (usnesení), jímž bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, by trvání jak na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost, tak i na podmínce povinného zastoupení, znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Kasační stížnost není nepřipustná ani z jiných důvodů stanovených zákonem (§ 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

V projednávané věci stěžovatel podal kasační stížnost proti konečnému rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku; v řízení nebyla nastolena otázka, jež je předmětem řízení před rozšířeným senátem pod sp. zn. 3 As 125/2012 – přípustnost kasační stížnosti proti rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvody pro fakultativní přerušování řízení podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s.

Městský soud v Praze usnesením z 1. 3. 2013, č. j. 5 A 186/2010-98, zpětně odejmul podle § 36 odst. 3 s. ř. s., stěžovateli osvobození od soudních poplatků, neboť dospěl k názoru, že poměry stěžovatele přiznané osvobození neodůvodňovaly. Městský soud v Praze v usnesení konstatoval, že o majetkových poměrech stěžovatele sice nemá pochybnosti, poměrně obsáhle a přesvědčivě však vyložil, že způsobem vedení sporů stěžovatel dobrodlně osvobození od soudního poplatku opakovaně zneužívá. Názor Městského soudu v Praze potvrdil ke kasační stížnosti stěžovatele Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 7. 5. 2013, č. j. 4 As 59/2013 - 11.

Stěžovatel ani poté, co kasační stížnost proti usnesení o odnětí osvobození od soudních poplatků zamítl Nejvyšší správní soud a Městský soud v Praze stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku v dodatečné lhůtě 7 dnů, soudní poplatek za žalobu ve výši 2.000 Kč nezaplatil. Emailovým podáním z 6. 11. 2013 naopak znovu požádal o prodloužení lhůty k zaplacení poplatku a to o několik měsíců.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel svou poplatkovou povinnost nesplnil ani v dodatečně stanovené lhůtě 7 dní, přičemž této povinnosti si musel být vědom již minimálně od právní moci rozsudku Nejvyššího správního soudu ze 7. 5. 2013, č. j. 4 As 59/2013 - 11, Městský soud v Praze správně zastavil řízení o žalobě podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Výroky o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vycházejí z ustanovení § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, procesně úspěšná žalovaná právo na náhradu nákladů v řízení o kasační stížnosti neuplatnila a ani ze spisu náklady přesahující běžný rámec výdajů na administrativu nevyplynuly, Nejvyšší správní soud proto nepřiznal žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení.

pokračování

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o nákladech Mgr. Radky Dohnalové, advokátky, se sídlem Převrátilská 330, 390 01 Tábor, v řízení o kasační stížnosti, neboť v řízení před městským soudem v té části řízení, v níž se teprve řešil vztah navrhovatele a státu ve věci soudního poplatku, neměla mít postavení osoby zúčastněné na řízení; ostatní účastníci (tím spíše osoby zúčastněné) nejsou účastníky zmíněného právního vztahu mezi navrhovatelem jako poplatníkem a státem. Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku rovněž mělo být zasláno pouze stěžovateli (srov. stanovisko Nejvyššího soudu z 29. 9. 1988, sp. zn. Cpj 257/87, zveřejněno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. 2/1989).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 5. března 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu